Quelle: http://manuscripta.at/?ID=592
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

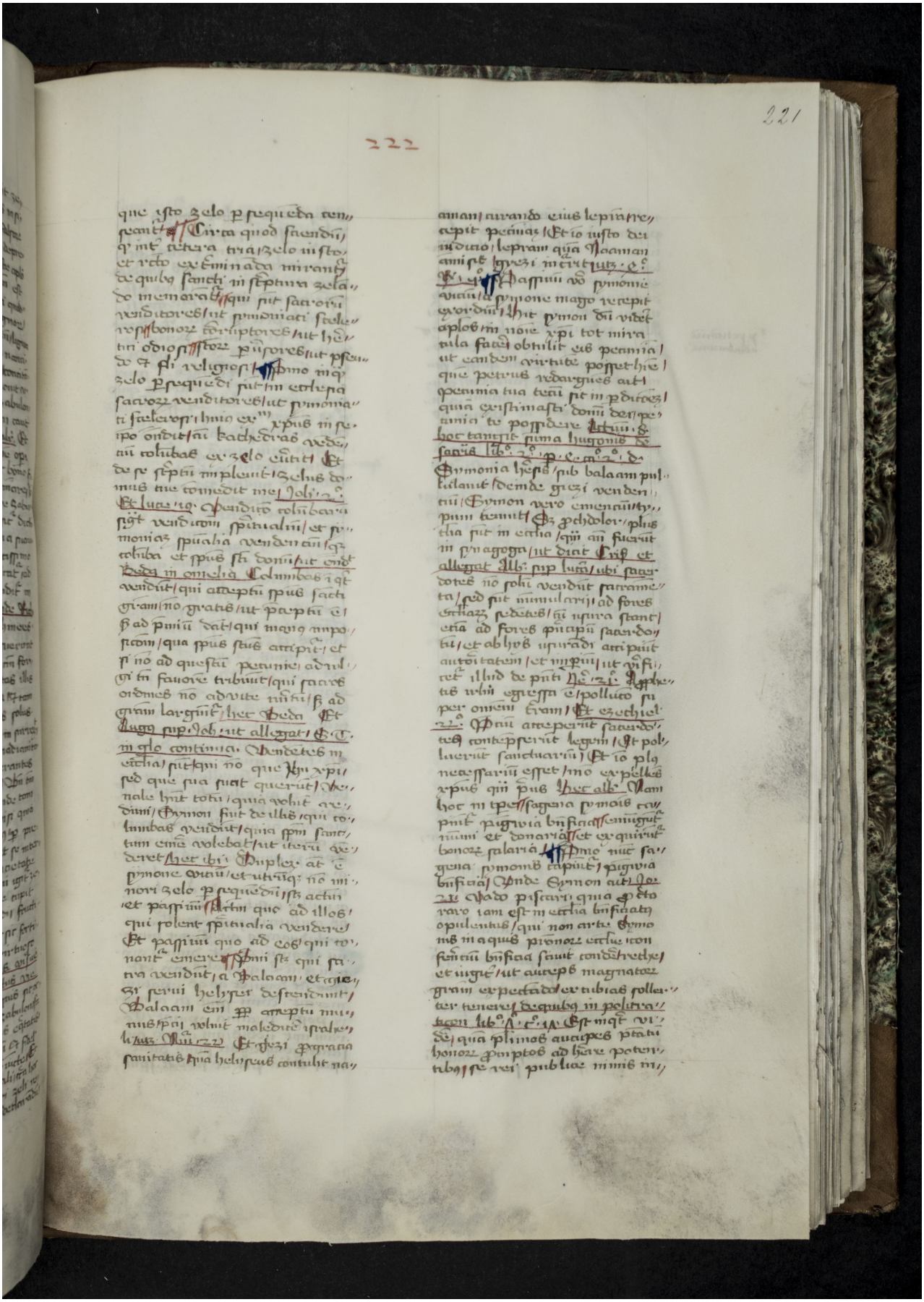

que ysto zelo p̄ prequēda tem-
pnit ¶ Circa quod sciendū,
q̄ mt̄ tuta tra zelo iusto
et recto exterminada mirantur
de quibus scriptū in septima zela-
do memorat ¶ qui sit sacerdotū
venditores, ut pimoniati scribe-
rop ¶ bonor corruptores, ut hēr-
tes odiosi ¶ stor p̄uisores, ut pseu-
do et sli religiosi ¶ Primo m̄q
zelo p̄ prequēdi sit hm̄ ecclesia
sacror venditores, ut pimonia-
ti sacerdotū, hmio ex xpūs m̄ se-
ipo ondit, ai cathedras vende-
tū columbas ex zelo cūtit. Et
de se septū m̄plent, Zelus do-
mus tue comedit me, Joh. 2°.
Et luce 19. Quando colūbaria
sūt venditū spiritalū, et pi-
monias spūalia vendentū, qz
columba et spūs sūt domū, ut ondit
Beda in omelia. Columbas qt
vendit, qui acceptū spūs sancti
gratiam, no gratis, ut p̄ceptū est
sed ad pmiū dat, qui magis impo-
sitū, quia spūs suus accipit, et
si no ad questū pecunie, ad vil-
gri tn fauore tribuit, qui sacerdo-
tes omnes no advite mūdi, sed ad
gratiam largiūt, hec Beda. Et
Hugo sup. Joh. ut allegat. Et. T.
in glo continua. Vendentes in
ecclia, sūt qui no que Jhū xpi,
sed que sua sunt querūt, he-
rale lucrū totū, quia volūt ac-
dimi. Symon fuit de illis, qui co-
lumbas vendūt, quia spūs sanc-
tum emere volebat, ut ipsum ac-
diret, hec ibi. Duplex at e
pimonie genus, et utrūq; no mi-
nori zelo p̄ prequēdū, sc. actū
et passiū. Actū quo ad illos,
qui volent spūalia vendere.
Et passiū quo ad eos, qui vo-
lunt emere. ¶ Primi sc. qui sa-
cra vendūt, a Balaam, et Giezi
zi servi Helyser descendūt,
Balaam enim p̄ acceptū mu-
nus, pri voluit maledicere israel,
Nu. 22. Et Giezi p̄ gratia
sanitatis quā Helyseus contulit na-
aman, aurando eius lepra ne
accipit pecunias. Et io iusto dei
iudicio, lepram qua Naaman
amisit, Giezi meruit. c.
¶ Passiū ad pimonie
genus, a pimone mago vere pit
quo ordinū. Hic pimon dū videt
aplos in nōe xpi tot mira
sala facere obtulit eis pecunia,
ut eandem virtute posset hic
quē petrus redarguies ait,
pecunia tua tecū sit in pditionē,
quia existimasti donū dei pe-
cunia te posse dare. Hanc
hor tangit prima hugonis de
sacris lib. 2°. p. c. m. 2°. de
Symonia hēs, pro balaam pul-
lulauit, de mde giezi vende-
tū. Symon vero emere volū-
pnū tentauit. Et p̄ Jechidolor, plus
tia sit in ecclia, qm̄ an fuerit
in synagoga, ut dicit Cris. et
allegat Alb. sup Luc. ubi sacrā-
dotes no solū vendūt sacrame-
ta, sed sūt nūmularij, ad fores
ecclie, sedētes, qui usura stant,
ecclia ad fores principū sacerdo-
tū, et ab hys usurā accipiūt
autoritatem, et mp̄tū, ut ñ fi-
ret illud de psalmo. Ps. 14. Pecū-
nias suā non dedit usurā, et munera
super innocentem non accepit. Et
per omnia tram. Et ezechiel
22. Omnū acceperūt sacerdo-
tes contempserūt legem, et pol-
luerūt sanctuariū. Et io plū
ne cassariū esset, no ex pōlēs
xpūs qm̄ pus hec alb. Nam
hor in tpe passionis pimonis ce-
pnit p̄ pigrivia bnficia conferrū
nūmi et donaria, et ex quirūt
honor salaria. ¶ Primo nūc sa-
gena pimonis capūt, pigrivia
bnficia. Unde Symon ait Jo.
21. Vado piscari, quia p̄ de-
varo iam est in ecclia bnficiatus
opulentus, qui non curat Symo
nis in aquis piscor ecclie non
fūtū bnficia sunt condūtrices,
et ingrē, ut autem magnatorū
gratiam expectando et nubias colla-
ter tuendo, de quibus in politica
Aristo lib. 5°. c. 11. Est mgt vi-
de, quia primos auriges p̄tati
honor p̄mptos ad hēre poten-
tiā, sc. rei publice minis in,